

N:o 26.

Af herr **Nyström**, om höjning af postbefordringsavgifterna för inländska tidningar.

Då Kungl. Maj:t i den till årets Riksdag aflämnade statsverkspropositionen förebådat dels införandet af nya skatter, dels också förändring af nyligen beslutade sådana, torde det vara i sin ordning att tillse, huruvida icke statsverket äfven på andra och delvis lämpligare sätt skulle kunna beredas ökade inkomster. Detta torde äfven vara nödigt af den orsaken, att man på goda grunder kan betvifla, att de af Kungl. Maj:t påtänkta nya statsinkomsterna skola lämna den afkastning, som i statsverkspropositionen beräknats.

Det faller då härvid närmast i minnet, hursom Riksdagen redan den 29 april 1899 gjort en framställning om revision af gällande stadganden rörande tillhandahållandet af tidningar och tidskrifter genom postverkets försorg i syfte bland annat, att avgifterna härför skulle väsentligen förhöjas, så att de bättre motsvarade de verkliga kostnaderna för det besvär, som statsverket härigenom åsamkas.

Kungl. Maj:t tillsatte med anledning häraf en kommitté, hvilken redan den 4 mars 1901 inkom med vederbörligt förslag i frågan. Detta förslag blef därpå remitteradt till kungl. generalpoststyrelsen, som, efter att hafva hört postinspektörerna i riket, i särskildt yttrande af den 23 november 1901 i hufvudsak tillstyrkte kommitténs förslag, men dock i fråga om befordringsavgifterna för tidningar och tidskrifter föreslog en ytterligare höjning utöfver den af kommittén förordade. Denna hade nämligen i sitt förslag till taxa satt dessa avgifter så lågt, att de icke stego till mer än cirka 46 procent af statens verkliga utgifter för tidningsrörelsen. Post-

styrelsen ansåg — som mig synes med rätta —, att det borde råda en något större samklang mellan befodringsafgifternas storlek och postverkets omkostnader för postbefodrningen, samt föreslog därför, såsom nämndt, en höjning i de förra, dock ej större, än att fortfarande afgifterna blott motsvarade 63 procent af utgifterna för postverkets tidningsrörelse.

Ehuru nu en ganska lång tid förflutit, sedan detta generalpoststyrelsens förslag inlämnades till Kungl. Maj:t, har det ännu icke ledt till något förslag från regeringens sida till Riksdagen. Tidpunkten synes dock nu vara inne till genomförande af en reform, som både i sig själf är rättvis och billig och dessutom skulle högst afsevärdt öka statens inkomster från postverket. Poststyrelsen beräknade nämligen i sitt utlåtande, att de af densamma föreslagna högre befodringsafgifterna skulle, om de varit gällande 1898, hafva ökat postverkets inkomster detta år med 552,429 kronor 39 öre, alltså med en betydligt högre summa än den, som Kungl. Maj:t nu beräknar, att den föreslagna stämpelskatten å bankanvisningar och postremissväxlar skall afkasta. Dock torde sannolikt intet tvifvel kunna råda därom, hvilken af dessa afgifter med mindre olägenhet bör kunna påläggas.

I följd af hvad jag här andragit, får jag vördsamligen föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att postbefodringsafgifterna för inländska tidningar måtte från och med 1904 utgå med de summor, som föreslås i kungl. generalpoststyrelsens »underdåniga utlåtande öfver särskilda kommitterades förslag till ändring i gällande stadganden angående tillhandahållande af tidningar genom postverkets försorg» af den 23 november 1901.

Stockholm den 27 januari 1903.

J. F. Nyström.